

[Erlendsson.]

rer, uden at ændre lovforslaget totalt. Derfor må vi nøjes med ved tredje behandling at stemme imod.

Hagen Hagensen (KF):

Blot for at der ikke skal være nogen tvivl om, at også vi for vort vedkommende egentlig godt kunne gå ind for en del af det, der er skrevet af et mindretal inden for flertallet i betænkningen, vil jeg slutte mig til hr. Henning Jensens bemærkninger herom. De dækker, hvad også jeg mener.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg skal afholde mig fra at gå ind i en videre polemik omkring spørgsmålet Øst- og Vestdanmark, bare sige til hr. Erlendsson, at her er der i hvert fald ikke tale om, at man rykker nogle byrder, men bare om, at status opretholdes, og at det, som tidligere blev administreret af staten, overtages af amtskommunerne, at Amtsrådsforeningen er helt enig i de dispositioner, som her foreslås, og at der på alle områder har været forhandlet både på den ene og den anden led for at få den bedst mulige ordning og også tilgodese de amtskommuner, der ingen statshospital har. Der er altså gjort alt, hvad der kunne gøres, for at give den bedst mulige og ligelige behandling. Det mener jeg også dette forslag er udtryk for.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1-4

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslaget

vedtoges med 83 stemmer mod 15; 7 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§ 5, således ændret, og §§ 6-10

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om forlængelse af Danmarks deltagelse i det skandinaviske luftfartssamarbejde.

(Lovforslag nr. 46. Fremsat 28/1 75. Første behandling 28/2 75. Betænkning 6/6 75).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Kampmann (S):

Der er jo ingen grund til at skjule, at da vi startede behandlingen af dette lovforslag, skete det i en tro på, at der her forelå et ukompliceret forslag, som relativt hurtigt kunne færdigbehandles i folketinget, præcis på samme måde som det var sket i Norge og Sverige.

Men meget hurtigt dukkede charterproblemerne op i trafikudvalget; man kan sige, at der blev foretaget en politisk sammenkobling med det forslag, der foreligger, for der er jo egentlig ikke tale om, at de to spørgsmål sagligt set hører sammen. Det, der meget hurtigt viste sig at være ønsket fra de danske charterselskaber, var jo en lempelse af regulativerne, både for så vidt angår personcharter og fragtcharter, men vi fik jo også meget hurtigt indtrykket af, at denne lempelse ønskede man hurtigt gennemført.

Lovforslaget omhandler en forlængelse af rutekoncessionerne fra 1985 til 1995, og der har vel ikke været tale om, at charterselskaberne som sådan ønskede at vente til 1985 med at få en lempelse. Der er altså ikke tale om nogen saglig sammenhæng mellem charterproblematikken og det lovforslag, der foreligger. Det er således, at de tre landes trafikministre til enhver tid kan tage spørgsmålet om charterregulativet op til behandling, og det gjorde de jo rent faktisk i sommeren 1974, det kunne de også gøre i sommeren 1975, sommeren 1976 osv.; uden at det skulle ske på foranledning af dette lovforslag.